

TKP'LİLERİN SESİ

Vardık, varız, var olacağız!

Sayı: 3

TKP Üyeleri'nin yayın organıdır

Mart 2013

NEWROZ PİROZ BE!

Tüm Ortadoğu halklarının baharın gelişi olarak kutladığı ve Kürtçe'de "yeni gün" anlamına gelen Newroz yaklaşıyor. Bu yılki Newroz Bayramı, Kürt illerinde daha bugünlerden kutlanmaya başladı. BDP bu yıl Newroz Bayramının bir hafta süreyle kutlanacağını ve alanlara çıkacak Kürt halk kitlelerinin, bayramı bu yıl çözüm sürecine katkı vermek üzere barış sloganlarıyla kutlayacağını belirtti.

Başlayan müzakere sürecinin kritik bir özellik yüklediği bu yılki Newroz Bayramının Kürt illerinde kutlanmasından daha doğal hiçbir şey olamayacağı kesindir. Ancak bu yılki Newroz'a kritik özelliğini kazandıran da tam da bu durumdur. Her yıl işbirlikçi iktidarın otoriter baskı politikaları nedeni ile kutlamalarda karşılaşılan polis terörünün, bu yılki kutlamalarda nasıl bir tablo ortaya çıkaracağı henüz netlik kazanmış değil. Bu nedenle Newroz kritik bir özellik taşıyor. Newroz kutlayan yıllara karşı işbirlikçi iktidarın tutumu, çözüm sürecinin test edilmesi anlamına da gelecektir.

(Devamı 6'da)

DİSK OLAĞANÜSTÜ GENEL KURULA GİDİYOR

İçine düştüğü yönetim bunalımını aşamayan Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), DİSK Yönetim Kurulu'nun aldığı karar uyarınca, Nisan ayında olağanüstü genel kurul yaparak bunalımdan çıkış yapmanın yolunu arayacak. DİSK'in içine düştüğü bunalımın gerekçelerine ilişkin tarafların yaptığı tüm açıklamalar bize halen karşı karşıya kalınan durumun gerçek gerekçesinin mevcut sendikal önderlik tarafından anlaşılmamış olduğunu gösteriyor.

DİSK'in yaşadığı bunalımın kökleri önceki yıllara, DİSK'in askeri faşist diktatörlükçe çalışmasının yasaklanması sonrasında yeniden çalışmasına izin verildiği günlere dayanıyor. Bunu anlayabilmek için kısaca DİSK'in kuruluşuna ve savaşım tarihine bakmak gerekiyor.

(Devamı 2'de)

MÜZAKERE SÜRECİ VE KOMÜNİSTLER

Kürt ulusal demokratik hareketinin önderlik olarak tanımladığı Abdullah Öcalan'la, iktidar adına MİT görevlilerince sürdürülen, ancak iktidar sözcülerince, özellikle de işbirlikçi iktidarın başı Erdoğan tarafından 'PKK'nın silah bırakması' olarak adlandırılan, Kürt tarafınca ise 'Barış' olduğu vurgulanan görüşmelerin belli bir noktaya geldiği, gerek iktidar sözcülerinin doğrulaması, gerekse Kürt hareketinin kimi sözcülerinin açıklamaları ile doğrulandı.

(Devamı 8'de)

CHAVEZ YAŞAMINI YİTİRDİ

2 yıldır kanserle mücadele eden Venezuela Devlet Başkanı Hugo Chavez hayata gözlerini yumdu.

(Devamı 9'da)

(Venezuela Komünist Partisi, Küba Devrimci Hükümeti'nin ve TKP Üyeleri'nin açıklamaları 10-11'de)

**HASTA SIEMPRE
COMANDANTE!**

DİSK OLAĞANÜSTÜ GENEL KURULA GİDİYOR

(Baştarafı 1'de)

DİSK bilindiği gibi işçi sınıfının sendikal savaşımında önemli bir uğrağı temsil eden kapitalist gelişmenin, iç pazara dönük korumacılıkla güvence altına alınmış sanayileşme politikalarının hızla uygulandığı, egemen burjuvazinin işbirlikçi tekeli karakterini kazandığı 60'lı yıllarda, sendikal harekette yaşanan büyük bir kırılma sonrasında sınıf savaşımındaki yerini aldı. Metropollerde yoğunlaşan sanayi yatırımları ve bu yatırımların körüklediği kırdan kente göçün oluşturduğu sanayi merkezlerini kuşatan geniş işçi varoşlarıyla çevrili bir şehirleşmeyle proleterleşen ilk kuşak işçiler, yaşadıkları yoksulluğa karşı tepkilerini ilk defa yaşadıkları sendikal örgütlülük içerisinde dile getirerek uzlaşmacı TÜRK-İŞ' e karşı DİSK'i yaratarak cevap verdiler.

DİSK, kuruluşu sonrasında güne kadar devlet desteğinde örgütlenen ve bu yüzden daha çok da kamu sektöründe ağırlıklı bir örgütsel yapıya sahip olan, partilerüstü uzlaşmacı bir sendikacılık anlayışını -o günlerin tabiriyle 'Amerikan sendikacılığını'- uygulayan TÜRK-İŞ'e karşı, özellikle özel sektör yatırımlarında yaygın bir örgütlenme atılımını gerçekleştirdi. DİSK'in bu örgütlenme süreci o güne kadar işçi sendika hareketinde yaşanmayan

zorlu, kahırlı ancak bir o kadar da öğretici yeni deneyimlerin yaşandığı bir süreç olarak gerçekleşti. İş bırakma direnişleri, fabrika işgalleri, yığınsal çıkışlar, fabrikalarda mahkeme kararlarıyla alınan yetkili sendikanın belirlemesini sağlayan referandum haklarının uygulanması, tabanın söz karar hakkının kullanılmasını sağlayan toplu sözleşme uygulamaları gibi bugün mücadeleciler sendikal geleneklerimiz diye adlandırdığımız savaşım geleneklerimizin de oluşturulduğu yıllar olarak yaşandı. Bu savaşım süreci içerisinde DİSK sendikal anlayışını geliştirdi, sendikal karşıtlık olarak tanımladığı sendikal tutumunu 'Demokratik Sınıf ve Kitle Sendikacılığı' olarak formüle etti. İşçi sınıfının savaşımını sadece ekonomik-sendikal savaşım olarak görmeyen bu anlayış, işçi sınıfının savaşımının üçlü bir bütünsellik içinde yürütülmesi gerektiğine; ekonomik, politik ve ideolojik savaşımın bütünlük içinde ve uluslararası bir savaşım olarak verilmesine dayanıyordu. Benimsediği bu anlayışa uygun olarak DİSK, o günlerde uzlaşmacı Amerikan sendikacılığının uluslararası temsilcisi olarak gördüğü ICFTU ile olan ilişkilerini keserek, sınıf sendikacılığının uluslararası temsilcisi WFTU ile ilişkilerini geliştirdi. Üyelerinin uluslararası işçi kardeşliği ve dayanışması ile eğitilmesine

ağırlık verdi. 12 Eylül askeri faşist darbesiyle çalışması durdurulana kadar tüm DİSK yönetimleri, o günün konjonktürü olan iki sistemli dünya içinde kapitalizm-sosyalizm karşıtlığı çerçevesinde, kimi eksik uygulamalarına rağmen genel anlamda bu anlayışla savaşım verdiler.

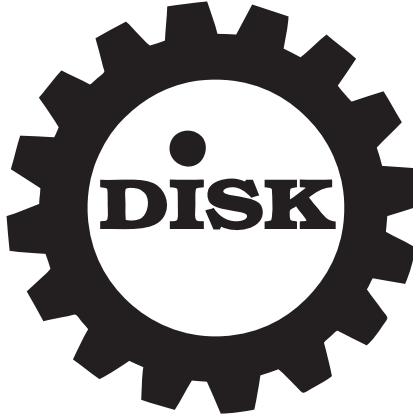
DİSK'in çalışmasının yasaklandığı yıllar, yani 1980 - 1993 yılları arası, dünya çapında tüm emperyalizme bağımlı gelişmekte olan ülkelerde neo liberal saldırının, başta işçi ve emekçiler olmak üzere tüm çalışanlara, onların ekonomik sosyal kazanımlarına, bu kazanımları sağlayan sendikal siyasal örgütlerine karşı azgınca geliştirildiği yıllar olarak yaşandı. Sadece tek tek ülkeler bazında değil, bir bütün olarak kapitalist-emperyalist kampın sosyalist kampa karşı saldırısı olarak gerçekleşti. İdeolojik, politik hatta askeri saldırı olarak gelişen bu neo liberal saldırı politikalarına karşı yeni politikalar geliştirerek direnemeyen sosyalist kamp, kendi içerisinde çözülüp dağılma, emperyalist kampa entegre olma yoluna gitti. Emperyalist ideologlar dünyaya çapındaki bu saldırının sivri ucunu ideolojik saldırı olarak parlattı. İnsan hakları, demokrasi, özgürlük çığlıkları ile çağdaş kapitalizmin bir sosyal refah toplumu oluşturduğu, işçi sınıfının üretim

süreci içindeki başat rolünün artık geride kaldığını, üretimin robotlar eliyle yapılacağı bir yeni toplumsal formasyona geçildiği gibi görüşleri yaygınlaştırarak, uluslararası ideolojik hegemonyayı ele geçirdiler. Bunun doğal uzantısı olarak ülkemizde de DİSK'in sendikal geleneklerinin yaratılmasında birinci dereceden pay sahibi olan siyasal gelenekler de örgütlü varlıklarını sürdüremedi; onlar da likide olarak dağıldı. Sadece likide olmakla kalmadılar ülkemizde siyasal ve sendikal mücadelede yeni uzlaşmacılığın sözcülüğünü kendilerine misyon olarak aldılar. Bu ideolojik ortamın sendikal uzantısı, ülkemizde 'çağdaş sendikacılık' olarak formüle edilmek istendi. Sınıfsal karşıtlıktan 'sosyal partnerliğe' sınıf sendikası-ndan 'çağdaş sendikaya' işçi ve patron söyleminden 'iş-gören-işveren söylemine' ve sınıf savaşımının ekonomik ayağını 'endüstriyel ilişkilere' indirgeyen bu söylem, ülkemizin sendikal dünyasında belki açıkça kabul görmedi ama var olan nesnel ortamın da uygun olmasından kaynaklanan bir sonuç olarak yeni kuşak sendikacılığımızın bilinçaltındaki yerini de hep korudu.

Böylesi bir ideolojik hegemonya ortamında çalışmasına izin verilen DİSK, açılması sonrasında mevcut ortamla hesaplaşmadan, kendi tarihinin derslerinden sonuçlar çıkarmadan, geleneksel söylemini sadece söylem olarak

devam ettirerek çalışmalarına başladı.

Sendikal çalışmayı sendikaların yeniden eski üye tabanlarına oturması olarak gören bu anlayış, sendikaların bankalarda biriken aidat gelirleri ve mal varlıklarını teslim almaları sonrasında bunun olanaksız olduğuna kanaat getiren ve bugün yeni kuşaklarca adı dahi bilinmeyen ASTER-İŞ , YENİ HABER-İŞ , DEVRİMCİ TOPRAK-Ş , BAYSEN-İŞ , ASİS , TEKGES-İŞ gibi sendikaların birikimlerinden kıdem tazminatlarını alarak bu sendikaları münfesi olmaya terk ettiler.

DİSK yönetimi bu durumu sessizlikle geçiştirmeyi başararak sayarak daha baştan yenilgiyi kabul ederek yeni dönemine başladı.

Halen varlıklarını devam ettiren sendikalarsa DİSK'in en önemli ilkesi olan kafa ve kasa birliği ilkesini yok sayarak, örgütlenmeyi sendikal tekniklerle gerçekleştirme yoluna gittiler. DİSK'in 12 Eylül arifesinde verdiği en yığınsal ekonomik savaşım sürecinin nasıl yaşandığını

hatırlamak bile istemediler. Metalurji işkolunda MADEN-İŞ sendikasının MESS'e karşı grup sözleşmeleri için, TEKSTİL-İŞ sendikasının TEKSTİL İŞVERENLERİ SENDİKASI'NA karşı ve HÜR-CAM-İŞ sendikasının CAM İŞVERENLERİ SENDİKASINA karşı grup sözleşmeleri için başlattığı grevlerin, DİSK kararıyla kafa ve kasa birliği ile sürdürülüyor olmasını hiç hatırlamadılar. Bilenler de hatırlatmak değil unutmayı tercih ettiler. Kimi işkollarında sendikal tekniklerle, kimi işkollarında ise iktidar ortağı siyasal partilerle kurulan ilişkilerle, kimi işkollarında da birleşmeler yoluyla yaratılan DİSK örgütülüğü, bugün karşı karşıya kalınan yönetim bunalımının başlangıç noktasının gerilerde aranması gerektiğini bize gösteriyor.

Böylesi bir başlangıç yapıldığı için sonrasında OLEYİS sendikasının HAK-İŞ konfederasyonuna gitmesi, DİSK yönetimince normal karşılanarak aynı biçimde suskunlukla karşılandı. Böylesi bir başlangıç yapıldığı için, DİSK Genel Başkanlığı bir siyasal partiden parlamento-ya gitmenin atlama taşı haline getirildi. Bugün DİSK'te, hem de sendikal anlayış farklılığından kaynaklanan bir bunalım olduğunu söyleyerek olağanüstü genel kurul isteyenler, öncelikle bunların özeleştirisini vermeli, yönetime talip olanlar da bu konudaki görüşlerini açıklayarak sendikal prog-

(Önceki sayfadan devam)

ramlarını tüm delegasyona açıklamalıdır. Böylesi bir süreç yaşanmadan DİSK'in yeniden demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri temelinde mücadeleci sendikal geleneklerimiz esas alınarak yeniden işçi sendika hareketinin sendikal öncü örgütü haline getirilmesinin olanaklı olmadığını belirtmemiz gerekiyor.

Komünistler, TKP Üyeleri, bugün DİSK içerisinde yaşadığı söylenen yönetim bunalımının tarafı değildir, asla olmayacaklardır. Böyle bir yanılsama yaratmanın işçi sınıfımızın bir asra yaklaşan onurlu bir tarihe sahip politik öncüsüyle hiçbir alakası yoktur. Komünistler işçi sendika hareketinin sadık sıra neferleri olarak Amele Teali'den, 46 sendikalarının yaratılma sürecinden, DİSK'in kuruluşu ve savaşımın her aşamasından bu yana işçi sendika hareketinin içinde olmuşlar ve olacaklardır. TKP Üyelerini görmek isteyenler, DİSK de dahil olmak üzere sendikaların yönetim koltuklarına değil, bugün her türlü olumsuzluğa rağmen örgütlenme yapan sendikaların tabanına, işçi sınıfımızın mücadelesini ileri taşıyan savaşım ocağı olan işyerlerine bakmalıdırlar. Komünist hareketin, TKP Üyelerinin yeri oralarıdır. TKP Üyeleri işletmelerde, işyerlerinde, ofislerde görevlerinin başındadır.

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ KUTLU OLSUN

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü, halen ikinci sınıf yurttaş olarak görülen kadınlarımızın eşit yurttaş olma taleplerinin devam ettiği, kadın cinayetlerinin durmaksızın sürdüğü bir ortamda yaşanıyor.

Ülkemiz kadınları bu 8 Mart'ta işbirlikçi AKP iktidarı altında, onun erkek egemenliğini kutsayan, eşitlik ve özgürlük taleplerini görmezden gelen gerici otoriter baskı rejimi altında, dahası örgütsüz olarak yaşıyor. İşbirlikçi erkek egemen AKP iktidarı adından 'kadın' ifadesini çıkararak 'aile'ye odakladığı Bakanlığının ve burjuva kadın hareketlerinin çok başarılı bulduğu Bakanı Fatma Şahin aracılığıyla, ülkemiz kadınlarını erkek egemenliğine kurban etmeğe devam ediyor. Tüm söylemine ve arkasındaki medya desteğine rağmen, iktidar kadın cinayetlerinin önünü alamazken, kadınların önüne kapitalist gelişmenin ihtiyacı olan sahte projeler çıkarılarak kadınlarımızı sahte bir umut vaad ediliyor. Uluslararası tekellerin finansmanı ile gerçekleştirilen ve adına 'kadın girişimciliği' adı verilerek ambalajlanan bu projelerle, kadınlarımız bireyselleştirilerek köşe dönme mantığıyla kurtulabileceklerine inandırılmak isteniyor. 8 Mart arifesinde Bakan Fatma Şahin, uluslararası tekel Vodafone'un finanse ettiği böylesi bir projeye, yanına KAGİDER başkanını da alarak Birleşmiş Milletler'e gidiyor. Bilindiği gibi KAGİDER adlı bu örgütün eski başkanı olan tekstil patronu bayan Bektaş,

kapatılan ve çalışanlarının tazminatsız olarak sokağa terk edildiği HEY TEKSTİL'in sahibidir. Bu konuda söyleyecek sözü bulunmayan, haklarını almak için savaşım veren ve büyük çoğunluğu kadın olan Hey Tekstil işçilerine bir gazı ve polis copu ile saldıran İşbirlikçi iktidarın kadınlarımızı yaklaşımlarını, bundan daha açık ne gösterebilir ki. Aynı durum, adındaki 'kadın' ifadesi dışında ülkemiz kadınlarıyla hiçbir ilgisi bulunmayan KAGİDER adlı bu kadın işveren örgütü için de geçerlidir. Kendi eski başkanının işçi kadınlara karşı yaptığı açlığa ve ölüme terk etme uygulaması karşısında susan bu örgütü, işçi ve emekçi kadınlar iyi tanımaktadırlar. Sadece bu da değil, Vodafone'un ülkemizdeki üst yöneticisi, kendi de bir kadın olan bayan Timuray ise ülkemiz kadınlarının mobil iletişimdeki yüzdelerinin çok düşük olduğunu ve yaklaşık üç yüz bin kadının mobil iletişimden uzak yaşadığını belirterek, aslında neyi hedeflediklerini pazarın özelliklerini ortaya koyarak istemeden açıklıyor. Yani amaç kadınlar değil, üç yüz bin kadın mobil iletişim müşterisidir.

İşbirlikçi iktidar, 'kadın emeğinin korunması' adı altında eşit işe eşit ücret talebinin tersine, daha düşük ücretle daha acımasız koşullarda çalıştırılan işçi kadınların üretim süreci içinde kalabilmesini sağlamak, ama aynı zamanda doğurganlık hedefi olarak kadınlarımızın önüne konan üç ve daha fazla çocuk hedefinin de

yerine getirilmesi için doğum izninin uzatılması adı altında başlattığı çalışmanın da ne olduğunu açıklayarak, gerçek yüzünü göstermiş bulunuyor. Zaten yasal hak olan ancak uygulanmayan emzirme odalarının tüm kamu kurumlarında uygulamaya konulacağını, doğum yapmış kadınların yasal hakları olan emzirme izinlerinin uygulanmasının sağlanacağını bunun dışında ise doğum yapmış kadın çalışanların yarım zamanlı çalışmalarına olanak tanıyacak bir düzenlemeye gideceğini ilan ediyor. Kadınlara hiçbir yeni kazanım getirmeyen bu çalışma ile işbirlikçi iktidarın aslında kadını doğurganlık aracı olarak gören erkek egemen bakışla yasa yaptığı ve Bakan Şahin'in ise sadece kabinenin bıyiksızı olarak erkek egemenliğinin sözcüsü olduğu ortaya bir kere daha çıkıyor.

İşbirlikçi iktidarın kadına bakışı, temel referansı olan Müslüman Sünni İslam anlayışından kaynaklanıyor. Müslüman inancına göre erkeğin aşık kemiğinden yaratıldığı anlatılan kadının, aşık kemiğinden yaratıldığı erkekle eşit kabul edilmesini bu iktidardan beklemek yanılıgısına düşen liberal feminist yaklaşımların da yardımıyla, iktidarın ideolojik saldırısı devam ediyor. Öncelikle Bakanlığın adından 'kadın' ibaresi çıkarılarak ve vurgu 'aile'ye yapılarak, Bakanlık kuruluş amacından saptırılıyor. Böylelikle toplumda var olduğu kabul edilen bir eşitsizlik durumunu düzeltmek amacıyla kurulan Bakanlığın tanımında yapılan değişiklikle bu eşitsizlik ilişkisinin varlığı toplumun gözünden gizleniyor. Bu temel değişikliği kadınların bütünsel ve aktif

tepkisini almadan savuşturan işbirlikçi AKP iktidarı için, daha sonrasında yolu döşemek hiç de zor olmayacaktır. Zaten sonrasında kadınları anne ve doğurganlık özellikleri ile ele aldığını ortaya çıkaran uygulamalarla bunu açıkça göstermiştir. Kürtaj hakkı konusunda yapılan girişimler, sezeryan doğuma karşı geliştirilen yasal yaptırımlar, üç ve daha fazla çocuk isteyen ve bunu topluma benimsetmek için özellikle Erdoğan'ın gösterdiği çaba bunun açık göstergeleridir. Yine eğitim sisteminde yapılan değişiklikte gündeme getirilen, ancak unutulmuş kesintili eğitim uygulaması ile orta öğretim sonrası kız çocuklarının çocuk gelinler olarak yaşamaya mahkum edilmek istenmeleri bu anlayışın bir başka göstergesidir.

İşbirlikçi iktidarın kadını anne ve ucuz işgücü olarak görme anlayışının bir başka göstergesi ise kadın istihdamında kadının yerini koruma adı altında geliştirdiği ve kazanım olarak sunulan uygulamalardır. Yukarıda izah ettiğimiz gibi bu konudaki ana talep olan eşit işe eşit ücret ve sosyal güvenlik hakkı gibi konularda hiçbir yeni uygulama getirmeyen AKP iktidarı, sadece ucuz iş gücünün istihdamdaki yerini doğurganlık vasfını kaybetmeksizin korumasını amaçlayarak, kadınları nasıl gördüğü konusundaki görüşümüzü doğrulamaktadır.

Günümüzün görevi başta işçi emekçi kadınlar olmak üzere tüm kadınların işbirlikçi AKP iktidarına karşı, başta eşit işe eşit ücret ve ücretsiz sosyal güvenlik hakkı olmak üzere eşit ve adil bir barış yapılarak süregiden iç savaş ortamının nor-

malleştirilmesi, kadın kırımına dönüşen kadın cinayetlerinin önlenmesi, yasalarda kadına karşı ayrımcılık uygulamalarının temizlenmesi, kadının ikinci sınıf bir yurttaş olmadığı konusunda toplumun bilincini dönüştürecek kampanyaların yapılmasına kamusal destek sağlanması konusunda işbirlikçi AKP iktidarını tutum belirlemeye zorlayan yığınsal çıkışlardan geçmektedir.

Uzun yıllar önce kadınların eşitlik ve özgürlük taleplerinin dile getirildiği bir savaşım ve dayanışma günü olarak ilan edilen, ülkemizde de aynı amaçla bağlı olarak yaşanan 8 Martların kırmızı çatkılı kadınlarca alanların doldurularak yaşandığı unutulmamalıdır. Ülkemiz kadınlarının örgütlenmenin uzağında bir avuç her boydan feminist akım taraftarı kadın tarafından sadece cinsiyet eksenli taleplerle temsil edildiği yanılısaması geçicidir, yanılıcıdır. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün ülkemize taşıyıcısı, ülkemiz kadınlarına tanıtıcısı ve onbinlerce emekçi kadınla taleplerinin haykırılarak kutlayıcısının M.Suphilerin geleneğinin taşıyıcısı TKP olduğu unutulmamalıdır. Komünist kadınlar bugün de ülkemiz emekçi kadınlarının öncüsü, İKD geleneğinin taşıyıcısı olarak başta işçi emekçi kadınlar olmak üzere ülkemiz kadınlarına gerçek kurtuluşun sınıfsız, sınırsız, sömürsüz, savaşımsız bir dünyada, komünizmin özgürlük dünyasında olduğunu gösterme ve bu uğurda savaşıma çağırmaya devam ediyorlar.

NEWROZ PİROZ BE!**(Baştarafı 1'de)**

Ama asıl test edilecek şey, CHP–MHP ve İP eliyle kışkırtılan ve azgın bir saldırganlık noktasına yükseltilmek istenen savaş kışkırtıcılığı ve şovenizme karşı ülkenin batısının, özellikle de Türklerin daha yoğun yaşadığı illerdeki tutum olacaktır. Bu özellik ise esas olarak komünistlere, sosyalistlere, devrimci demokratik güç ve örgütlere, barış yanlılarına, işçi sendika hareketine daha büyük bir sorumluluk yüklemektedir.

Başta işçi sendika hareketi olmak üzere ülkenin barıştan, eşitlikten, adaletten ve özgürlükten yana olan tüm güç ve örgütleri, bu yıl Newroz bayramını ülkenin batısında Kürt halkıyla beraber tek tek işyerleri, fabrikalardan başlamak üzere en yığinsal katılımı kutlamalarıyla kabartılmak istenen azgın şovenizme gereken cevabı vermekle yükümlüdürler.

'Anamız amele sınıfıdır, Yurdumuz bütün cihandır bizim' şiarının savunucusu olan komünistler, bu yıl her yılkinden daha kitlesel ve özenli bir Newroz Bayramı yaşanması için kendilerine düşen görevi yapacaklardır. Kürt halkının Newroz Bayramı kutlu olsun.

Newroz pîroz be!

ATILIM'dan

Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Mart 1974 tarihli sayısından alınmıştır.

8 MART

Bundan 64 yıl önce, kadınların eşit haklara kavuşması, çocuklarını barış içinde, mutlu bir dünyada büyütüp yetiştirebilmesi, insanın insan onuruna layık bir hayat yaşayabilmesi için bütün hayatlarını mücadeleye adanmış komünist, devrimci, ilerici kadınların çeşitli ülkelerden temsilcileri 8 mart 1910'da Kopenhag'da toplandılar. Uluslararası ve Almanya işçi hareketinin tanınmış militanlarından Clara Zetkin'in teklifi üzerine 8 Mart, dünya kadınlarının mücadele ve dayanışma günü olarak ilan edildi.

O tarihten beri "8 Mart" kapitalist ülkelerdeki özgürlük, barış ve kadın haklarını savunma uğrunda savaştaki yeni bir atılım günüdür. Sömürü düzenini temelinden yıkarak yepyeni bir düzen kuran sosyalist ülkelerde ise kapdınların bayramı ve dayanışma günüdür.

TÜRKİYE'DE

Bizde Uluslararası Kadınlar Günü ilk defa, 8 Mart 1921'de tertiplendi. Bunu komünist kadınlar, TKP üyeleri örgütledi. TKP, daha 10 Eylül 1920 tarihinde yapılan ilk Kuruluş Kongresinde kadınları ilgilendiren sorunlara ayrı bir önem vermişti. Kadınları sosyal ve politik hayata çekmek, onları bağımlı durumdan kurtarmak, okutmak, uyarmak, aydınlatmak görevini ortaya koymuştu.

TKP, Ulusal Kurtuluş Savaşına gönüllü hemşire olarak katılan öğretmen Cemile yoldaş gibi,

Zekiye, Emine, yoldaşlar gibi birçok kadını parti kademelelerinde, Kadın-Kolu'nda çeşitli sorumlu görevlere getirdi. böylece, kadına tarihimizde ilk defa politik hayatta kendi kadri üzerinde söz sahibi olma hakkını tanıma örneğini verdi. Ve günümüze kadar da Türk kadınlarını sorunlarına sahip çıkma yönünde aydınlatma eylemlerinde daima başı komünistler, devrimciler çekti. Komünistler, ekonomik ve politik bağımsızlık olmadan özgür yaşanamayacağını hayatları pahasına da olsa yığınlara anlatagelmışlerdir.

Bugün yurtsever, devrimci yeni bir kuşak yetişmektedir. Yurt içinde ve yurtdışında grevlerde ön saflarda erkek işçi kardeşleriyle omuz omuza patrona, polise karşı amansız savaşan işçi kadınlarımız; ağanın gaspettiği toprakları kurtarma savaşında jandarmaya göğüs geren köylü kadınlarımız; demokratik haklar, özgürlükler, bağımsızlık ve barış uğrunda eylemlere katılan aydın kadın ve genç kızlarımız böyle bir tarihi mirastan kuvvet alıyorlar. Ne sıkıyönetim, ne barbarca işkenceler, ne idam sehpaları, ne zindan hiçbir şey onları yıldırılmamıştır. Bugün halkımız Hatice Alankuş'larla, Behice Boran'larla, Ayşe Mesçi'lerle gurur duyuyor. Bu yıl da komünist kadın ve kızlarımız bütün yığinsal örgütlerde, mesleki kuruluşlarda, fabrikada, tarlada, okulda demokratik hakların, kadın haklarının savunucusu, onları örgütleyici olmalıdır.

ATILIM'dan**LENİN KÖŞESİ**

Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Mart 1976 tarihli sayısından alınmıştır.

PARTİ BASINININ ÖNEMİ

V. I. Lenin der ki: “Burjuvazi, işçiler üzerinde ideolojik etkisinin azaldığını, sarsıldığını, zayıfladığını gördüğü her yerde ve her zaman en aşırı, en korkunç iftira ve yalana başvurmuştur ve ileride de başvuracaktır” (c. 25, s. 352).

Lenin bu sözleri, dersin düpedüz, bugün Türkiye’de işbirlikçi burjuvazinin tutumu üstüne söylemiş.

“Kapitalizmde basın özgülüğü hepten burjuvazinin tekelindedir. Burjuvazi yalan ve iftira yaymak, halkın bilincini köreltmek için, bankaların parasıyla gazeteler çıkarır. Kapitalizmde işçi sınıfının basını boğulmaktadır. Ona kendi görüşünü ve sözünü söylemesine izin verilmemektedir.” (c. 36, s. 535-536). Lenin’in bu sözleri de bugünkü Türkiye için kalıbı kalıbına geçerlidir. Bu durum karşısında parti basın ve yayınlarının önemi kendiliğinden ortaya çıkıyor.

V. I. Lenin der ki: “Parti gazetesinin rolü sadece fikirleri yaymakla, sadece politik eğitim yapmakla, politik bağlaşıklar kazanmakla sınırlanamaz. Gazete sadece kolektif bir propaganda-

cı, kolektif bir ajitatör değil, aynı zamanda kolektif bir örgütçüdür.” (Tüm yapıtları, c. 5, s. 11)

Lenin, komünist basının temel prensiplerinin partililik, gerçekçilik, halkçılık ve yığınsallık olduğunu belirtir, gazetenin yerel örgütlerle sıkı bağlar kurmasını, yerel örgütlerin gazeteye yardım etmesini önerir ve şöyle der: “Proletarya partisinin gazetesini kendi organı sayanlar, parti üyesi yükümlülüğünün bilincine varan herkes, gazete ile sıkı bağlar kurmalı, gazeteye haber ulaştırmalıdır.” (c. 9, s. 107). “Yerel örgütler, materyaller, çeşitli olaylarla ilgili bilgiler ve öneriler, çeşitli konularda yazılan göndermeli ve çeşitli problemlerle ilgili fikirlerini bildirmelidirler.” (c.19, s. 415)

Lenin, yerel örgütlere ve gazeteye yazı yazanlara şunu salık verir: “Yerel örgütler Merkez Organdan bazı yazıları çoğaltarak bildiriler halinde yayımlamalıdır. Partinin belgilerini popüler biçimde anlatmalıdır. Yayımlanan yazılarda tamamlamalar, kısaltmalar yapılabilir, yazıların biçimleri değiştirilebilir. Yerel örgütler Merkez Organın ismini yığınlara yaymak için gazeteden sık sık parçalar alarak yayımlayabilirler.” (c. 11, s. 321-322). “Gazetede yazıların proletaryaya, kurtuluş hareketine katılanların tümüne yardımcı olacak, hareketin genişlemesine, savaş biçimlerinin bilinçle seçilmesine yardım edecek, en az güç sarfedilerek en iyi ve en dayanıklı sonuçlar sağlayacak biçimde yazılması gerekmektedir.” (c. 9, s. 208)

Leninci parti basını ilkelere sınırsız bağlı olan TKP, yerel örgütlerle sıkı bağlar kurulmasına büyük önem verir, yerel örgütlerin gazeteye haber, yazı göndermelerini, çeşitli konularda fikirlerini bildirmelerini önerir.

MÜZAKERE SÜRECİ VE KOMÜNİSTLER

Baştarafı 1'de

Dahası İmralı adasındaki mahpus Öcalan'a uygulanan tecrit politikası, sürecin devamı açısından kaldırılarak, kimi BDP sayımlarınca ziyaretine izin verildi. Kürt ulusal demokratik hareketinin lideri tarafından hazırlandığı belirtilen ve barışa giden yolun yol haritasını açıklayan BDP, KCK Yönetimi ve KCK Avrupa temsilcilerine yazılmış üç adet mektup, BDP'li sayımlarca yerlerine ulaştırıldı. Gelecek cevaplar temelinde Öcalan'ın son halini vererek iktidara sunacağı yol haritası temelinde, gerçek anlamda müzakerelere başlanacağı ifade ediliyor.

Müzakerelere giden yolda ise karşılıklı güven arttırıcı önlemler olarak anlaşılması anlamında iktidarın meclise getireceğini ilan ettiği 4. Yargı reformu paketi ile TCK daki terör tanımında yapacağı değişikliklerle tutuklu olarak yargılanan kimi KCK davası sanıklarının serbest bırakılmasına olanak tanıyacağı, Kürt tarafının ise Newroz'la birlikte sürekli çatışmasızlık kararı alarak Newroz'a gelen hafta, elinde bulundurduğu asker, polis ve kamu görevlisi tutsakları serbest bırakacağı belirtiliyor. Sür-

dürülen görüşmeler, Paris suikastları ve Öcalan-BDP heyeti görüşme zabitlerinin sızdırılmasına karşın, tarafların kararlılık beyanları ile devam ediyor.

Görüşme sürecinin kırılma olduğunu belirten tüm söyleme rağmen komünistler biliyorlar ki işbirlikçi tekeli burjuvazi barışa, mevcut çatışmalı süreci sonlandırmaya mecburdur. Onun hedefi mümkün olan en iyi koşulla süreçten çıkmaktır. Yoksa onu masadan kaldıracak olan tek bir şey vardır o da erki kaybetme korkusudur.

Birinci olarak uluslararası emperyalist merkezlere ülkemizi ekleme konusunda elindeki en önemli jeostratejik imkanın enerji nakil yollarının ülkemizden geçiyor olması ve kendi görevinin bu yolların güvenliğini sağlamak olduğunu bilen işbirlikçi tekeli burjuvazi, bunun için mevcut çatışmalı ortamı bitirmek zorundadır.

İkinci olarak ülkemize yeniden yabancı sermaye akışını sağlamak için ülkede güvenli bir ortam sağlamak zorundadır. Ve ancak böylesi güvenli bir ortamda Kürdistan coğrafyasının yer altı ve yer üstü

zenginliklerini emperyalist tekellere sunma imkanına sahip olacaktır.

Üçüncü olarak işbirlikçi tekeller, yıkılan Irak'ta ülkenin yeniden imarında büyük bir pay almışlar bu payın büyük bir kısmını ise Güney Kürdistan'dan -şimdiki adıyla Kürdistan Özerk Yönetim Bölgesi'nde- elde etmişlerdir. Bu yatırımların güvenliğini sağlamak ve yatırım alanını geliştirmek, özellikle özerk yönetimle yapılan petrol ithalatı anlaşmalarını yaşama geçirebilmek için barışa muhtaçtırlar.

Dördüncü olarak ABD'deki başkanlık seçimi sonrasında yeni Dışişleri Bakanını Kerry'nin de onayıyla başlayan, Suriye'li "muhalefeti" daha yakından destekleme politikasıyla kısa zamanda sonlanacağını düşündüğü Suriye iç savaşı sonrasında, Suriye'nin yeniden imarında aslan payını alabilmesi için kendi iç çatışmasını bitirmiş olmak zorundadır.

Yıllardır bütçe kaynaklarını yutan ve egemen burjuvazinin bölgesel hegemon olma programının en büyük engeli olan böylesi bir süreci sonlandırmak, işbirlikçi tekeller açısından

tarihsel bir önem taşımaktadır. Savaşa akan kaynakları kredi olarak kontrolü altına almış, kendi kürt sorununu çözmüş ve bu çözümle sadece kendi sorununu değil, KCK'nin bütün bir Kürt coğrafyasına yayılan özelliği ile bütün Kürtlerle sorunsuz duruma gelen işbirlikçi burjuvazinin alt emperyal olma hesaplarının önündeki engellerin tümü temizlenmiş olacaktır.

Bu noktada kritik olan, Kürt ulusal demokratik hareketinin bu süreçten ne kazanarak çıkacağıdır. 30 yıldır sürdürülen silah-

lı direnişin sonucu olarak elde edeceği sonuç onun açısından tatmin edici ise bizim, komünistlerin söyleyeceği hiçbir şey olamaz. Komünistler bugüne kadar Demokratik Özerklik olarak tanımladıkları taleplerinin ikircimsiz destekçileri olarak, bu süreçte de Kürt ulusal demokratik hareketinin destekçileridirler.

Ülkemiz işçi sınıfının Türk, Kürt ve diğer ulusal azınlıklardan tüm işçilerin öncü politik partisi olan TKP'nin üyeleri, kendi bağımsız programları çerçevesinde, sınıfsız ve sömürsüz bir toplum kurma, sosya-

list iktidar hedefiyle sürdürdükleri savaşı bu süreçten bağımsız olarak sürdürürler. Ulusların kendi kaderini belirleme hakkının, ayrılma hakkı da dahil olmak üzere savunucusu olan komünistler, eğer sağlanırsa çözüm sürecinin sağlayacağı olanakları ellerinin tersi ile itmeden, gözlerini bugünün temel görevi olan ve her boydan burjuva partisince körüklenen şovenizme karşı savaşa yöneltir, Kürt halkının eşitlik ve özgürlük savaşınının başarıyla sonuçlanması için ellerinden geleni yapmaktan geri durmazlar, durmayacaklardır.

CHAVEZ YAŞAMINI YİTİRDİ

(Baştarafı 1'de)

Chavez 1998 yılından beri Venezuela Devlet Başkanlığı görevini yürütüyordu. Görevi süresince pek çok reforma ve sosyalist uygulamalara imza atan Chavez, 2002 yılında askeri bir darbe ile karşılaşarak tutuklanmış, ancak cunta Chavez yanlısı gösterilere sadece 48 saat dayanabilmişti.

Emekçi bir ailenin çocuğu olarak 28 Temmuz 1954 tarihinde dünyaya gelen Hugo Rafael Chavez Frias, 1975'te askeri akademiden mezun oldu. 80'lerin başında Bolivarcı Devrimci Hareket-200'ü kuran Chavez, 1998 yılında devlet başkanını ikti-

dardan indirmeye yönelik başarısız bir girişim örgütledi. 2 yıl süren hapis sürecinden sonra, Beşinci Cumhuriyet Hareketi'nin liderliğini yaptı.

Chavez, 1998 yılında Venezuela devlet başkanı seçilmesinin ardından köklü reformlara yöneldi. Anayasanın değiştirilerek referandumla kabul edilmesinin ardından, 2000 yılında Devlet Başkanlığına yeniden seçilen Chavez, köklü reformlarına devam etti. Komünal konseyler ve işçilere yönelik kooperatifler aracılığıyla toprak reformuna yönelen Chavez, kritik öneme sahip sanayi kuruluşlarını da kamulaştırdı. 2002 yılında bir darbeye iktidardan indirilen Chavez,

halkın yoğun tepkisi sayesinde 2 gün sonra görevine geri döndü.

Chavez 2006 ve 2012 yıllarında yapılan seçimlerde de devlet başkanlığına tekrar seçildi.

Chavez, yaklaşık 2 yıldır kansere karşı mücadele ediyordu

VENEZUELA KOMÜNİST PARTİSİ'NİN AÇIKLAMASI

5 Mart 2003 tarihinde Bolivarian Venezuela Cumhuriyeti'nin Anayasal Başkanı, Komutan HUGO Rafael Chavez Frias, Karakas'ta öldü.

Başkan Hugo Chavez Rafael Frias, 1998 yılında partimizin 10. Ulusal Konferansı (PVC) tarafından cumhurbaşkanı adayı olarak ilan edildi. Bu, bizim 2006 yılında 7. Ulusal Kongremiz ve 2011 yılında 14. kogremiz tarafından da onaylandı. Partimiz her fırsatta Komutan Chavez'in Bolivar Vatanının kurtuluş mücadelesine ve Büyük Latin Amerika ve Caribbean Anavatanı'nın kıtasal birliği konusundaki savaşımına destek verdi ve yanında yer aldı.

Komutan Hugo Rafeal Chavez Frias, uzun yıllar önce partimizin de temel politikasını oluşturan, vatanımızın emperyalizme karşı, özellikle ABD'ye bağımlılık bağlarını tamamen koparmaya odaklanmış, geniş anti-emperyalist Yurtsever Birlik Cephesinin gelişmesinde belirleyici bir kişilik oldu.

Komutan Hugo Chavez Hükümeti'nin organizasyonu, seferberliği, halkımızı bu politikalara ortak etme çabaları ve liderliği, halkımızın şu andaki bilinç ve militanlık düzeyinin oluşumunda somut etkisi olmuştur. Diğer yandan başta işçi sınıfımız ve emekçi halkımıza ve devrimci güçlere komünist sosyo-ekonomik formasyonun başlangıç aşaması, sosyalizmin inşasının gerçek perspektiflerinin önünü açmak için gerekli uygun ortam sağlanmıştır.

Devlet Başkanı Hugo Rafael Chavez Frias Hükümeti, yıllarca geniş halk kitleleri için sosyal, kültürel ve ekonomik gelişimi sağlamak amacı ile başarılı ve ülkemizin doğal kaynaklarını Uluslararası tekellerden kurtar-

maya yönelik savaşım sürdürdü. Aynı zamanda doğal kaynaklarımızdan yurttaşlarımızın eşit yararlanmasını sağlamak için tutarlı politikalar yürüttü. Özellikle de petrol konusunda ABD tekellerine karşı verdiği savaşım tüm dünya emekçi kesimleri için öğretici değerdedir.

Komutan HUGO Rafael Chavez Frias, halkımızın ve kıta halklarının dünya emperyalist sistemine bağımlılık politikalarına karşı bağımsızlık politikalarında lider kişiliği ile büyük bir rol oynamıştır. Bu politikaya paralel olarak kapitalist sistemin küresel krizi bağlamında dünyadaki güçler dengesinde ilerici değişikliklerin tanıtımına katkıda bulunmuştur. Dünya işçi sınıfı ve emekçi halkların enternasyonalizm, dayanışma duygularının gelişimi ve kapitalist sınıflara karşı moral üstünlük sağlanması konusunda sürekli teşvik etmiştir.

Devlet Başkanı Hugo Rafael Chavez Frias yaşamının son anına kadar bütün ülkelerdeki ilerici, devrimci hareketlere ve özellikle kardeş Küba Devrimci hükümetine (özellikle bizim militanlar tarafından sevilen) dayanışma, hayranlık ve takdir içinde olmuştur.

Komutan Hugo Rafael Chavez Frias'ın fiziksel olarak aramızdan ayrılmış olması ile Uluslararası komünist hareketin gurur veren bir parçası olan partimiz; sosyalizm için savaşım veren partiler ve devrimci güçler çok büyük bir lideri kaybetmiştir. Tüm komünist, ilerici, devrimci güçler büyük bir liderini kaybetmiştir.

PARTİMİZ

1-Anne-babalara, çocuklara, kardeşlere, Başkan Hugo Rafael Chavez Frias'ın ailesine, akrabalarına ve tüm Venezuela halkına böyle onarılmaz kayıp için en de-

rin üzüntülerimizi bildirir.

2- Komutan HUGO Chavez'in cenaze töreninde bulunmak, ulusal egemenliğin yerleşmesi, ülkemizin gelişimine yaptığı katkıların ölümünden sonra da tanınması için, partimizin bütün örgütleri, üyeleri, cenaze töreninde Venezuela halkı ile birlikte aktif olarak katılmak konusunda görevlendirilmişlerdir.

3- Venezuela Komünist Partisi'nin her türlü tahakküm ve sömürüye karşı ulusal bağımsızlık savaşımında, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da her türlü çaba ve organizasyonun içinde yer alacağından kimsenin kuşkusu olmasın. Venezuela'da yaşanan devrimci sürecin derinleşmesi ve yeni toplum -sosyalist toplum- yaratılması için savaşımında üzerine düşen görevi büyük bir cesaret ve yaratıcılıkla yerine getirecektir.

4- Partimiz , yeni toplum yaratmak için gerekli politik ve ideolojik bilincin geliştirilmesi konusunda özellikle Devlet Başkanı Hugo Rafael Chavez Frias'ın devrimci pratiğinin tarihsel mirasının sahiplenmekten geçtiğinin bilinci ile hareket edecektir.

5-Partimiz ülkemizde daha geniş anti-emperyalist Ulusal Cephe oluşturmak için çalışmalarını iki katına çıkarmak, bu güçlerin Venezuela devrimci sürecinin gerçekleştirmesi sağlamak için elinden gelen her türlü çabayı verecektir.

6- Ulusal Cephe'nin mevcut sözleşmesinin daha geniş politik kesimlere ulaştırılması ve bu politik güçlerin cepheye katılması Partimizin ana politik hedefidir.

**Venezuela Komünist Partisi
Merkez Komitesi**

Caracas 06.MART 2013

KÜBA DEVRİMCİ HÜKÜMETİ'NİN AÇIKLAMASI

HASTA SIEMPRE COMANDANTE!*

Devrimci hükümetimiz ve halkımız, Başkan Hugo Rafael Chavez Frias'ın vefatını, derin ve yakıcı bir acı ile öğrenmiş olup; tarihe Bizim Amerikamızın bağımsız bir lideri olarak giren Chavez'e yürekten ve vatansever saygılarını sunmaya hazırlanmaktayız.

Chavez nasıl Küba'nın, Latin Amerika ve Karayiplerin ve tüm Dünyanın bir oğlusa; bizden olan, bizim olan Chavez'in ebeveynlerine, kardeşlerine, kızlarına, oğluna ve tüm aile üyelerine samimi başsağlığı dilekelerimizi sunarız.

Derin üzüntü içinde olduğumuz bu anda kardeş Venezuela halkı ile en yakın dayanışma duygularımızı paylaşırken, her koşulda onlara eşlik edeceğimizi belirtmek istiyoruz.

Bolivarcı Devrim, bu zor günlerde, bizim kararlı ve sınırsız desteğimizi alacaktır.

Bolivarcı siyasi-askeri liderlik ve Venezuela hükümetinde görev yapan yoldaşlarımızın zaferine desteğimizi, teşvikimizi ve inancımızı bir daha vurguluyoruz.

Başkan Chavez, gençlik dolu ve üretken yaşamı boyunca olağan dışı bir savaşa liderlik etmiştir. Onu Venezuela'nın ve Büyük Anavatanın hizmetinde vatansever bir asker; dürüst, açık ve cesaretli bir devrim savaşçısı; Bolivar'ın tamamlayamadığı yapmak için Bolivar'a yeniden hayat veren bir lider ve büyük kumandan ve Bizim Amerikamızın Halkları ile Latin Amerika ve Karayip Devletlerinin toplumlari için Bolivarci ittifakin kurucusu olarak onu her zaman hatırlayacağız.

Onun ölüme karşı verdiği kahramanca ve yorulmak bilmez

mücadele, metanetin aşılmaz bir örneğidir. Onun doktorlarının ve hemşirelerinin takdire şayan bağlılığı hümanizmin ve kararlılığın örneği olmuştur.

Başkan, çok sevdiği Venezuela anavatanına dönüşü tarihi değiştirmiştir. Geçen yılın Aralık ayının 8'inde Chavez duygusallıkla "Bizim bir anavatanımız var" diye haykırmış ve hastalığının yol açtığı en büyük risklerle yüzleşmek için Anavatanına geri dönmüştür. Hiçbir şey ve hiçbir kimse Venezuela halkının kurtarılmış anavatanını onlardan alamaz.

Bizim için Chavez'in tüm çalışmaları yenilmezdir. Onu 2002 Nisanındaki darbeden kurtaran ve onu tereddütsüz takip eden devrimci insanların başarıları artık geri döndürülmez niteliktedir.

Küba Halkı, onu, en olağanüstü oğullarından biri olarak görmektedir ve onu takdir ve takip etmekte ve kendilerininmiş gibi sevmektedir. Chavez Kübalıdır da! Bilhassa Özel Dönemin en zorlu yıllarında Chavez, olağanüstü bir cömertlikle bizim zorluk ve sorunlarımızı kendininmiş gibi tecrübe etmiş ve yapabileceğinin en fazlasını yapmıştır. Chavez, Fidel'e onun gerçek bir oğlu gibi eşlik etmiştir ve Raul ile dostluğu son derecede yakındır.

O, her zaman yoksulları, işçileri ve bizim halkımızı savunarak, emperyalizme karşı uluslararası savaşta öne çıkmıştır. Tutkulu, ikna edici, etkili, ustaca ve dokunaklı biçimde, O, bizim insanların kalbinden konuşmuş, neşemizin şarkısını söylemiş ve daimi bir iyimserlikle tutkulu şiirlerimizi dile getirmiştir.

Venezuela'da çalışan on binlerce

Kübalı, devrimci enternasyonalizmin gereğini tutku ile yaparak Chavez'i onurlandıracak ve Bolivarci halkın destansı başarısına onurla ve fedakarca eşlik edecektir.

Küba, Kumandan Başkan Chavez'in anısı ve mirasına ebedi sadakatını sürdürecektir ve onun Bizim Amerikamızın bağımsızlığı, bütünleşmesini ve devrimci güçlerin birliği ideallerini kararlılıkla sürdürecektir.

Onun örneği gelecekteki mücadelemizde bize öncülük edecektir.

Zafere kadar daima!

**Sonsuza kadar,
Kumandan!*

TKP ÜYELERİ'NİN AÇIKLAMASI

TKP Üyeleri olarak, Bolivarci Venezuela Cumhuriyeti'nin Anayasal Başkanı Hugo Rafael Chavez Frias'ın vefatını derin bir üzüntüyle öğrenmiş bulunmaktayız.

TKP ÜYELERİ, başta Venezuela Komünist Partisi, Venezuela Birleşik Sosyalist Partisi, Venezuela ilerici devrimci güçleri ve tüm Venezuela halkına başsağlığı diler. Bütün insanlık, yiğit bir devrimciyi, enternasyonalist bir ilericiyi kaybetmenin derin üzüntüsünü yaşamaktadır.

TKP ÜYELERİ, Komutanın yarım bıraktığı toplumsal kurtuluş savaşımının utkuya ulaştırılacağına inancının tam olduğunu ilan eder.

Işıklar içinde uyu komutan!

TKP ÜYELERİ

CHP ERKEN İFLASIN EŞİĞİNDE

İktidarın akıllı bir manevrayla başlattığı 'çözüm süreci' burjuva politikasında CHP'yi erken bir iflasın eşğine getirdi. Görüşme sürecinin deklare edilmesiyle birlikte, CHP içindeki kendine ulusalcı adını veren saygınlara sürece karşı blok muhalefeti ile karşılaşan CHP lideri Kılıçdaroğlu, verdiği şartlı destek sözünü de unutarak milliyetçi ve şoven bir pozisyondan sürecin karşısına geçerek politika yapmayı tercih etti.

Eski lider Baykal'ın kapalı grup konuşmasıyla açık pozisyon alışı geçen CHP'li milliyetçilerin saldırısı İzmir saygınlı Güler'in meclis konuşmasıyla devam etti. Parlamento grubunun bütünüyle Güler'in arkasında tutum almasıyla birlikte Kılıçdaroğlu da gerçek yüzünü ortaya çıkardı ve milliyetçi saflardaki yerini alarak ulusalcıların sözcülüğüne soyundu.

MHP ile çözüm sürecini boşa çıkarmakta yarışa çıkan Kılıçdaroğlu, aynı 28 Şubat sürecindeki CHP misyonunu ya da Habur sürecindeki Baykal'ın tutumunu tekrarlar bir hale geldi.

Ülkenin Kürt illerindeki örgüt yapısı dağılmış, kitle desteği bitmiş, ülkenin ba-

tısında ise işçi ve emekçi yığınlarından tecrit olmuş bir parti olarak devraldığı CHP'yi, ülkenin batısında işçi emekçi yığınlarla buluşturacağını söyleyen, iktidarın 'Sivas'ın ötesine gidemezler' eleştirisine Hakkari'de miting yaparak cevap veren Kılıçdaroğlu'nun çözüm sürecine karşı aldığı tavır, CHP'nin Kürt illerinde kıpırdayan tabanının yeniden partiden uzaklaşmasını, ülkenin batısında ise işçi sınıfımız ve emekçilerin barış sürecine verdiği destek nedeniyle inandırıcılığını kaybetmesinden başka bir sonuç vermeyecektir.

Komünistler açısından meydana çıkan çıplak gerçek hiç de şaşırtıcı değildir. Bu politik tutumla, kimi sözcülerince sosyal demokrat bir parti olduğu iddia edilen CHP'nin hiç de öyle olmadığı, kuruluş ilkelerine bağlı İttihat Terakki Partisinin devamı ve onun TC içindeki Kemalist uzantısı olduğu bir kere daha tescil olmuş oldu. Burjuvazinin iktidar aracı olarak doğan ve ulus-devlet oluşum sürecinin tüm olumsuzluklarını üzerinde taşıyan CHP'nin 'Değiştim' demekle değişmeyeceği, ulusal soruna bakışta kendini hemen belli etti. Nasıl ki iktidar partisi

olan AKP'nin, tüm 'Değiştim' söylemine rağmen, ulusal sorunun çözümünde İslamcı ideolojik referansını ve din faktörünü sürecin yapıştırıcı özelliği olarak sürece monte etmesinde ortaya koyması gibi.

Şimdi görev, CHP içindeki ilerici barışsever demokrasi yanlısı saygınlara düşüyor. Gerçekten işçi ve emekçilerden yana bir politik tutum almak istiyorlarsa barıştan, demokrasiden, çözümden yana tavır alarak ve sürece açıktan destek olarak, şovenizme karşı savaşım vermeleri gerekiyor.

İşbirlikçi AKP iktidarının içine girilen çözüm sürecinde, sürecin hegemon gücü olarak programını tüm topluma dayatmasının önünü almanın yolu, CHP'de yer alan barışsever, ilerici, demokrat saygınlara komünistler, sosyalistler, devrimci demokratik güç ve örgütler ile Kürt ulusal demokratik hareketinin parlamenter temsilcisi ile güçlerini birleştirmesinden, geliştirilmek istenen şovenizm dalgasına karşı birlikte barikat oluşturmaktan geçiyor. Bu yol aynı zamanda eşitlik ve özgürlük temelinde çözümün de yoludur.